

**Niezależny Samorządny Związek Zawodowy
Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa
ZARZĄD GŁÓWNY**

02 - 520 Warszawa
ul. Wiśniowa 50
REGON: 0 1 3 0 4 1 8 7 1

tel.: 22 640 80 23; 22 640 82 67
fax. 22 849 82 30
NIP: 521-28-94-909

Warszawa, dnia 02 lipca 2010 r.

L.dz. ZG / 141 / 2010

Pan
Krzysztof Kwiatkowski
Minister Sprawiedliwości
Warszawa

Zarząd Główny Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa, będąc jedynym ustawowym reprezentantem interesów osób zatrudnionych w Służbie Więziennej pragnie wyrazić krytyczne stanowisko wobec następujących zjawisk, mających miejsce w ostatnim czasie w naszej formacji, której jednym z najważniejszych zadań jest ochrona społeczeństwa przed sprawcami przestępstw:

I. Postępująca marginalizacja organizacji związkowej w kształtowaniu warunków służby, poprzez łamanie podstawowych praw związkowych wynikających z ustawy o związkach zawodowych, tj. prawa do informacji - przejawiająca się m.in. brakiem udziału działaczy związkowych w odprawach służbowych, powoduje pomijanie związku zawodowego jako ciała opiniotwórczego i doradczego.

Tym bardziej bulwersuje nas fakt, że coraz częściej jako czynnik z głosem doradczym i opiniodawczym ustanawia się osoby oraz organizacje, bez odpowiedniego umocowania w ustawach i braku reprezentatywności.

II. Utrudnianie realizacji opiniodawczych uprawnień związku poprzez przekazywanie do opiniowania projektów aktów wykonawczych do nowej ustawy o Służbie Więziennej z opóźnieniem lub z bardzo krótkim terminem do przedstawienia opinii, powoduje to ogromne trudności z merytoryczną i rzeczową ich oceną przez partnera społecznego.

Jest to zjawisko niepokojące, gdyż związek zawodowy stwierdza, że niektóre zapisy w projektach rozporządzeń stoją w sprzeczności z Ustawą o Służbie Więziennej, a istnieje uzasadniona obawa, że uwagi związku nie zostaną wzięte pod uwagę.

III. Nie dziwi już nas pomijanie udziału partnera społecznego w opracowaniu zasad i kryteriów przyznawania nagród funkcjonariuszom SW, ale nie do

przyjęcia jest brak poinformowania związku zawodowego o tych zasadach i kryteriach wypracowanych przez stronę służbową, która zmienia system nagradzania z motywacyjnego na rozdawniczy, rodzący frustrację i niezadowolenie wśród kadry podstawowej naszej formacji.

IV. Unikanie rozwiązywania sytuacji konfliktowych w jednostkach organizacyjnych więziennictwa, zgłaszanych przez NSZZ FiPW może powodować wzrost napięcia oraz eskalację procesów sądowych z udziałem pokrzywdzonych funkcjonariuszy.

V. Obecne zmiany w strukturze Służby Więziennej były omawiane z organizacją związkową bez prezentacji jakichkolwiek pisemnych założeń, do których można byłoby odnieść się w sposób konkretny. Zapominając, że zmiany warunków pracy powinny być konsultowane ze związkami.

VI. W związku z tym, że w ostatnim czasie samobójstwa osób przebywających w jednostkach penitencjarnych były powodem dymisji i odejść osób kierujących resortem, temat samobójstw stał się wiodącym problemem w organizowaniu codziennego toku służby. Tworzy się biurokratycznie rozbudowane procedury i programy. Z wypowiedzi osób odpowiedzialnych za organizację naszej służby wynika, że nie dopuszczają one faktu, że samobójstwa są zjawiskiem społecznym o wyższym wskaźniku w warunkach wolnościowych. Ponadto niepokojąca wydaje się zapowiedź oceny tych zjawisk na podstawie przesłanek nieformalnych – co wydaje się być działaniem nieprawnym.

VII. Służba Więzienna posiada określone cele swojego działania w ustawie pragmatycznej, jednak nieformalna zmiana priorytetów (tj. akcent na samobójstwa i ograniczenie skargowości wśród skazanych) doprowadziła do aksjologicznego chaosu w podejściu do obowiązków służbowych. Przewartościowanie to oparte jest głównie na tym, że:

a) funkcjonujące programy ograniczania skargowości wśród skazanych łamią prawo człowieka do zgłaszania swoich zastrzeżeń wobec instytucji państwowych, zapomina się o tym, że przeciwdziałanie powinno być ukierunkowane na tzw. skargowość zasadną. Funkcjonariusze zaczęli być oceniani z perspektywy ilości skarg, bez względu na ich zasadność.

b) programy przeciwdziałania samobójstwom spowodowały absolutne podporządkowanie celów określonych w Ustawie o Służbie Więziennej tej tematyce.

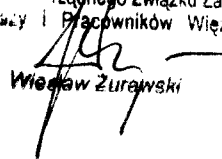
c) biurokratyzacja służby więziennej – w zasadzie ocena naszej formacji opiera się na danych statystycznych, odnoszących się do dokumentów różnej postaci. Już w chwili obecnej – najprostsza metoda wpływu – czyli modelowanie skazanego własnym przykładem została zaburzona ze względu

na fakt, że przeciętny funkcjonariusz służby więziennej absolutną większość czasu poświęca na pracę z wszelkiej maści dokumentami.

Wydaje się, że troska o podmioty naszych działań jakimi są: społeczeństwo oraz osoby pozbawione wolności schodzi na plan dalszy.

Środowisko, które reprezentujemy na podstawie przepisów prawa, coraz bardziej utwierdza się w przekonaniu, że nie jest brane pod uwagę jako czynnik realizujący szczytne cele społeczne, lecz jako formacja przed, którą stawia się zadania doraźne w zależności od osobistych poglądów osób kierujących służbą.

P R Z E W O D N I C Z A C Y
ZARZĄDU GŁÓWNEGO
Niezależnego Porozumienia Związków Zawodowych
Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa

Wiesław Żurawski